

Слава Србијаде

Трзај оца мртвог за нерођен сина

Велик је. Болан. Мирис врућега

круха.

А ти си мајка свакога стабла и

Тмина.

Ти си мајка и оца, сина и светог

духа.

Комарац. Пушка, муха.

Мамиш у раље стара вјерна

живота

Јер си ти од Турака за њиме

хтјела.

Ослових те са: Мајко, ти си

љепота.

Гледам те. Од рођења. За ме си

бдјела.

Иконостас. Кандило. Црв.

Занесох се да могу без тебе.

Макар дан.

Спремих у кофер свеске, и мало

боје.

Па схватих: Колико волим те.

Нема ван.

Јер ово мени припада. А не дам
моје.

Бошко мамин! Бошко. Буха!

И не, баш нисам себичан. Моје су
њиве...

Кочић и Ђопић, доктор Младен.

Кестени. Стара огњишта.

Багреми. Шљиве.

Комад је рајског неба и нама
даден.

Дуга. Стрвно жито. Стрв.

Моја република. Химна. Див
Марсељеза.

Да расте ружа. Божур. Шипак и
глогиње.

И да се роди беба из змијањвеза.

Јер навикла си мајко. Ниси од
робиње.

Иње, ковиље, ћук....

Хладан вјетар с Грмеча Старац,
утабан пут.

Петровац. Његова цеста.

И гробна мјеста.

Мјесечев лук. Свијећа. Питомљен
вук.

Упалих једну за мртве. Она гора и
неста...

Постање. Ноје. Лазар.

И само, опет, додајем свечано
тихо:

Обраћа Ти се један, ђак из клупе
са чела

Ми остајемо уз тебе и кад не буде
нико

Док вуци глођу кошчуре, док ноћ
је дебела,

Крајина. Сова. Мањача. Ђук.

И док те свако жели у своја уста
ставити,

Зауздати те ко капи у једном
вихорвиру

Ја ћу те Славна Пречиста навијек
славити

У слову своје црвеном,
на папиру.

Херцег. Босна. Српска. Мук.

Тинта под кожом вјечна, Ти.

Не дамо те на пазар.

И колико си ти. Ти си и Ми.

Искони бје слово. Српско би.

Милош. Косово. Лазар.

Са земљом нећемо пазар.

Ђуприја. Капија уска.

Дрина. И Уна пљуска.

Камен са четири зраке:

Република Српска.

Српска: тролисна с крста.

Дјетелина: четири листа.

Тамјанзрн између прста.

Српска: бајносјајна. И чиста.

Данијел Миљатовић, 1с1 разред